

فرمان شاه صفی

مهر

دروسط : هست از جان غلام شاه صفی. ۱۰۳۸

در حاشیه: اللهم صل على النبي والوصى والبتول والسبطين والسجاد والباقر والصادق والكاظم والرضا والتقى والنقى والعسکری والمهدى^{۱۰}»

فرمان همیون شد آنکه چون و کلاء ایالت وشوکت پناه عالیجاه ملک الملوک الکرام [-] ملک جلال الدین محمود خان حاکم سیستان معروض داشتند که جمعی کنیز از رعایاء ولایت سیستان در زمان فتور اوزبکیه متفرق و پراکنده گشته در هر محل از مجال خراسان ساکن گشته اند و تا [-] بجای و مقام اصلی نیامده اند و در زمان نواب گیتی ستان فردوس مکانی حکم از [-] متفرقه سیستانی عز اصدار یافته که در هر محل از مجال خراسان متفرقه سیستانی بوده باشند احدی از حکام کرام و عمال و داروغگان و ارباب و کلانتران و غیر ذلک نگاه نداشته مانع آمدن نگرند و گذارند که ملازمان ایالت پناه عمده الملکوکی ایشانرا کوچانیده بولایت سیستان برد و چون قولی عالی در ایام فترت منظور نیست بدان مستند نگرند و چون جمعی کثیر درین سنوات بمحل و مقام اصلی نیامده اند مجدداً استدعای حکم همیون درین باب نمودند بنا برین مقرر

۱۰- ماسجع این مهرد را از روی مقاله «مهرها ووظفراها و توقیعهای پادشاهان ایران...»

تکمیل نمودیم (مجلد بر رسمهای تاریخی شماره ۳۰۲ سال چهارم ص ۱۳۹-۱۴۰)

فرمودیم که رعایا و متفرقه سیستانی در هر ولایت از ولایات خراسان بوده باشند
از روی امیدواری تمام [-] هیچ محل توقف نکنند و قولی عالی را در باب جمعی
که در زمان فترت پراکنده شده باشند [حسب] الحکم نواب گیتی ستانی در
نگذرند و کلاء بیگلربیگی خراسان و سایر حکام آن ولایت حسب المسطور
[-متف-] رقه سیستانی را نگاه ندارند و روانه [-] کنند. فی شهر ربیع الاولی ۱۰۴۱